

Minesprængning i Langerak.

Folk talte om, at engelske fly havde nedkastet miner i Limfjorden, og en morgen ved halv ottetiden i 1941 var jeg ved at gøre mig klar til at gå i skole.

Pludselig lød der et fjernt brag og vinduerne klirrede.

Min mor og jeg var ikke i tvivl om, at det var en mine, og vi skyndte os om bag laden for at se, om vi kunne få øje på noget.

Langt borte bag nogle træer i retning af fjorden så vi høje flammer skyde til vejrs et kort øjeblik, hvorefter der ikke var noget at se.

Men skolen skulle jo passes, og der gik et par dage, før jeg sammen med et par venner på cykel kunne komme ud til Skellet for at se, hvad der var sket.

Damperen var der godt nok, for den lå et stykke fra land.

Genske vist lå den lidt lavt på vandet, for der var ingen tvivl om, at den stod på bunden.

Kaptajnen havde sikkert styret skibet fri af sejlrenden og sat det på grund lidt længere inde, så skibstrafikken ikke blev generet.

Der var ikke nogen skade at se, og det kunne næsten se ud, som om skibet blot lå for anker.

Vi mødte en fisker, der havde taget imod besætningen, da de kom i land i redningsbådene, og han fortalte, at de var meget rystede over hændelsen, hvilket ikke kan undre.

Damperen blev liggende i flere måneder, før den blev fjernet.

Bomberne i Toften.

Ud for Dokkedal bakker havde tyskerne lavet et bombemål af brædder, og de tyske Stukas øvede sig i at ramme målet med cementbomber.

En dag, da vor karl med to heste gik og harvede i Toften i Mou, lød der en voldsom hvinen, og hestene var ved at stikke af med karl og harve.

To bomber havde boret sig langt ned i jorden lige dér, hvor karlen havde kørt få øjeblikke før.

Det eneste, der var at se, var nogle træstumper fra styrefinnerne.

Karlen var naturligvis noget rystet, og skyndte sig at spænde fra og komme hjem til gården.

Han kunne jo ikke vide, om det var rigtige bomber, der nu lå nede i mulden.

Politiet blev naturligvis tilkaldt og konstaterede, at det var 2 cementbomber og at der ingen fare var for, at der skulle komme eksplosioner.

Derfor ligger bomberne stadig i jorden under en villahave på Toften i Mou.

Jeg har skrevet et par drengebøger, Stig i krig 1 og 2, som fås hos BOD, hvor handlingen foregår i Mosedal (Mou Egense Dokkedal).

Det er ren fiktion, men beskriver besættelsen med Gestapå, modstandsgrupper, stikkere o.s.v., og i Stig i krig 2 spiller netop den minesprængte damper en væsentlig rolle.

Med venlig hilsen
Henning Rand-Jensen,
Jens Thise Vej 56,
Thise,
9700 Brønderslev
30745607
98887419